

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ „ „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „

Z „Novičarjem“ vred:

za vse leto gl. 7.—
za pol leta „ 3.50 „
za četrt „ 1.75 „

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — „Novičar“ pa po 2 nov.

EDINOST

Oglašiti in oznaniti se račune po 8 nov. vsakega v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne sahvale, ovrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo Piazza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinost je moč«

Le v delu je naša rešitev!

V članku svojem „Pred volitvami“ omenjali smo nekaterih velevažnih predlog, o katerih bode razpravljati bodočemu deželnemu zboru tržaškemu. Rekli smo — in to naglašamo posebno tudi danes —, da že misel na te važne zadeve morala bi vzbuditi naše volilce, da samozavestno posežejo v predstoječi volilni boj, da si izberejo svojimi zastopniki take moče, ki bodo umeli braniti gmotne koristi okolice in zajedno tudi narodne koristi vsega slovenskega življa tržaškega. Do energičnega, odločnega in samosvestnega izvrševanja svojih volilnih pravic pa jih sili tudi okolnost, da se pojavi nezadovoljnost med vsem prebivalstvom, brez razločka narodnosti, kažejo na vseh straneh, da predobiva po takem čim več podlage nade, da se sruši pogubno gospodstvo stranke nestrpnežev — seveda: ako le hočejo tako, odkritosrčno hočejo, vsi tisti živji med našim prebivalstvom, kojim je v resnici do tega, da se ublažijo pogubna nasprotstva ter da se pogasi lojalno čustvovanje požigajoči zubelj, ob katerem so vpevala le izdajalska, protiverska in človekoljubju in resnici nasprotujoča načela. Vse to smo že naglašali sto in sto krat, a dolžnost nam je naglašati to zopet in zopet, zlasti v teh važnih in odločilnih trenutkih. Mnogi se čudijo našemu „optimizmu“, veleči, da bi nas bile morale poučiti dolgoletne skušnje, da so prazne vse take nade v preobrat v smislu — pravice; prazne, dokler se ne izvrše važne osebne premembe v krogih, stoječih na čelu tej deželi. Kdo bi bil tako drzen, da bi hotel prezirati ali tajiti te žalostne skušnje? Takega čudaka moral bi zadeti zasmeš vsehkega poštenega in iskrenega Slovenca. Zato pa priznavamo kar brezpogojno, da temerno, ledom ni toliko zameriti, ako zdvajajo in se nočejo lotiti Sisifovega dela. Ozirajoč se samo tja gori v višine družbe

Primorske, kjer je moč in upliv, morali bi zares obupati in malodušno odložiti orožje, ali pa — kakor pravi fatalisti, nepremišljeno verujoči v svojo usodo — pričakovati boljših in milejših časov. Z ozirom na skušnje minolega desetletja, poučujoče nas, da nas primorske Slovence smatrajo še vedno za državljane druge, ali morda celo tretje vrste, se ne smemo čuditi, da je marsikdo izgubil vero v boljšo bodočnost: vsaj za toliko časa, dokler od tam gori, iz sijajne prestolnice države naše, ne popihne krepka, sveža sapa, ki očisti nezdravi zrak po Primorskem. In vendar je trdno naše prepričanje, da bi grešili zelo, ako bi roke križem drželi in leno pričakovali teh boljših časov. Kajti pomisliti moramo, da mijazmi (kužnice), ki se širijo iz nam nasprotnega tabora, glojejo neprestano na našem narodnem organizmu in bi nasprotniki s podvojenimi silami porabili vsak trenutek nedelavnosti naše, da prej ko prej dosežejo svoj cilj, to je tisti trenutek, ko ugasne za vedno poslednja iskra narodne samozvesti slovenske v mestu tržaškem in po njega okolici?! In kaj nam more pomoči ostra in sveža sapa potem, ko je že prepozno? Ne preostaja nam torej drugega, nego — delo in zopet delo! Želeti je pač, da pride preobrat od zgoraj doli; a v tem moramo biti soglasni vsi slovenski rodoljublje, da treba vztrajno delati na to, da pride ta preobrat kolikor mogoče hitro.

Ali leno čakati tega trenutka, utegnili bi postati usodepolno za narodno bodočnost našo; in zato se moramo kar najodločneje upreti nazorom onih, ki menijo, da bi se Slovenci morali kar poskriti v dupline, dokler nas ne svabi na dan kaka sveža, ugodna sapa. Te dobre dušice pa ne mislijo na to, da lahko poginemo popred v tistih duplinah — — — — — a mrtvih ne more probuditi k življenju nikaka sapa. Pa še ne-

kaj moramo pomisliti, namreč: da tozatre sveže sapa ne pričakamo nikdar, ako je ne vzbudimo mi sami. Kajti tudi za nas velja pregovor: da pečene piške ne prilete nikomur do ust kar tako same po sebi. Še le potem, ako bomo trkali in zopet trkali ter se oglašali pri vsaki priliki; ako bomo z dejanji dokazovali, da smo tu in da hočemo tu ostati; le tedaj, ako bomo izjavljali na glasen način, da ne odstopimo od svojih pravic ni za las — še le potem postanejo višji krogi pozorni na nas in nas bodo jeli poštovati. Seveda da ni lahek tak boj, ali pravo idejalno rodoljubje pomore nam gotovo srečno prebiti te kritične čase in neprijazne odnose.

In čemu bi se vedno ozirali le tja gori, v višine uradniške hierarhije, kakor se ozira v strahu trepetajoče dete do milega obraza drage mu matere?! To ne bi bilo ni možko, ni praktično. Menenje naše je, da se moramo ozirati tudi okoli sebe. Mi smo prepričani, da dosežemo marsikaj, ako bomo umeli motriti življenje, razvijajoče se okoli nas, ako si vemo razlagati srčne udarce javnega menjenja, menjajoče se tako, kakor se sploh menja vse na tem svetu. — Praktičnih vidnih uspehov sicer res ni pričakovati v obilnosti, dokler nam od zgoraj doli brije mrzlo-ledena, morilna sapa; ali za nas je pridobljeno mnogo, ako z vztrajnim delom, nikdar omahujočimi naporji, ohranimo med nami čvrst in zdrav duh, ako si ohranimo in utrdimo značaje, ki postanejo prav gotovo, kakor hitro potegne milejša sapa, kristalizirajoča točka, okolo katere se bode potem zbiral preporojeni naš življ. O da, mi čakamo lahko še nekoliko let, a to čakanje nam ne sme biti doba zdvajanja in iz tega izvirajoče nedelavnosti in lenobe, ampak doba vztrajnega narodnega dela v ta namen, da ohranimo in zagotovimo glavni pogoj prihoda boljših časov: zdrav in

in neokužen duh med nami samimi. To pa se da doseči le z neprestanim delom: v borbi se krepe značaji, v borbi se vzgajajo junaki, v lenobi pa — babe. Zato pa vam kličemo, dragi rojaki: proč s fatalizmom, proč s tisto prazno vero v usodo! Nadaljujmo boj na vsej črti — tudi tam, kjer nam za sedaj ni pričakovati ugodnega vspeha! Delujmo neprestano, da se ohranimo sveže in čvrste, da bode duh naš čil in zdrav: kajti delo znači zdravje in življenje! Udeležujmo se javnega življenja povsodi, kjer se le da, branimo svoje pravice neustrašeno, če treba tudi proti krivični nadmoči! Le zdvajati nikar! Ker pa je volilna pravica na odličnem mestu med političnimi pravicami našimi, poslušajmo se je v najizdatnejši meri! Pripravljajmo se za predstoječe volitve kakor junaki, ki so si zvesti svoje zmage! Ta poziv velja tako okoličanom, kakor meščanom. Tudi meščanom! Tudi oni naj se pripravijo, da vržejo, če treba, težo svojega glasu na tisto stran volilne tehtnice, kakor bodo svetovali razumni rodoljubje slovenski!

Na delo — v delu je življenje!

Finančne razmere na Primorskem.

(Govoril posl. dr. M. Laginja v 206. seji državnega zbora dne 23. februarja t. l.)

(Dalje.)

Visoka zbornica! Rad priznam, da teh milijonov ne plačujejo sami Hrvati in Slovenci, ampak da participirajo pri teh dajatvah tudi davkoplačevalci drugih narodnostij, to pa ne preminja stvari nič, kajti nasproti državi zmatrati je Primorsko kot jedno kronovino. (Posl. Burgstaller: Ne!) Prosim, gospod kolega, troje avtonomnih uprav, troje korporacij, a jedna kronovina, kolikor je meni znano. (Posl.

dvorane v zavodu — in sošolcev svojih, v črnih plaščih. Marsikateri je sedaj že pokopan — siromak!*

Miza je bila v pravem pomenu besede preobložena z jedili, kazoč v tem časi, ko so vse šrambe prenapolnjene, podobno seleke obilice. Posebno mesto odkazano je bilo častitljivi goveji ledveni pečenki; tako jo je imenoval moj gostitelj ter pristavil, da je to znamenje stare angleške gostoljubnosti, ki dobro pristuje ter vzbuja razna pričakovanja. Več jedil je bilo na poseben način okrašenih in ti okraski so se bržkone nanašali na stare pripovedke; ker bi pa ne bil rad veljal za radovedneža, nisem hotel dalje popraševati.

A ne morem si kaj, da bi ne omenil pastete, krasno odičene s pavovim perjem, katero je sestavljalo rep te živali ter osenčevalo velik del mize. Nekako obotavljaje se priznal je squire, da je to fazanova pasteta, dasiravno bi prav za prav morala biti pavova; a letos so pavi tako pričeli poginjati, da se ni mogel odločiti, katera dati zabosti.

Ko je bil prt vzet z mize, prinesel je kletar veliko srebrno posodo čumetnega in čudnega dela ter jo postavil pred squi-

PODLISTEK.

Božič na Angleškem.

(Iz W. Irvinga „knjige črtic“ preložil V.)

IV.

Obed na sveti dan.

(Dalje.)

K temu obedu vabili so nas bardski glasovi, kajti stari harfeniat je sedel na stolu poleg kamina ter obdelaval svoje godalo z dosti večjo močjo nego li blagoslavnostjo. Gotovo še nikdar božična miza ni imela okrog sebe takih veselih in dobrušnih obrazov; tisti, ki niso bili lepi, bili so vsaj srečni, in sreča take nelepe obraze dostikrat dela prijazne. Po mojih mislih je stara angleška rodbina baš tako vredna proučevanja, kot zbirka Holbeinovih slik ali bakrorezov Albrehta Dürerja. Iz nje se človek lahko dosti nauči za starinslovrje in poznavanje obraznih potez. Morebiti prihaja to odtod, ker imajo ti ljudje vedno pred vabo vrste rodbinskih slik, s katerimi so napolnjeni gradiči tega otoka; toliko je gotovo, da se te čudne starinske poteze šestokrat zvesto ponavljajo v teh starih črtah. Sledil sem staremu rodbin-

skemu nosu nekje skozi celo galerijo slik; legitimno ga je podedoval rod za rod, skoro od tistega časa, ko so si Normani osvojili Angleško. Nekaj takega opazilo se je lahko tudi v častni družbi, ki sem jo imel okolo sebe. Marsikateri obraz se je vidno ohranil iz prastarih časov, poznejši rodovi so ga le posnemali; vmes je bila zlasti majhna deklica mirne nravi, upognenega rimskega nosa in starofrankovskega, kislega obraza, velika ljubljenska squireova, ker je bila, kakor je pravil, skozi in skozi Bracebridgice, prava podoba jednega njegovih prednikov, ki je veliko veljal na dvoru Henrika osmega.

Župnik je pred obedom molil molitev, ki pa ni bila kratka, kakor jih navadno denasnji nelični čas pošiljamo k Bogu, marveč dolga, lepo vezana in sestavljena, iz stare šole. Za tem je nastal premor, kakor bi nekaj pričakovali. Kar z nekakim hrupom stopi v dvorano dvorni hišnik, za njim pa na vsaki strani jeden strežnik — z veliko svečo; on sam je nosil srebrno skledo, na kateri je ležala velikanska svinjska glava, z rožmarinom okrašena in citrone v rilcu. Z veliko spodobnostjo postavil jo je na zgornji konec mize. Tisti hip, ko je spreved ustopil, zabrenkal je

harfeniat tuč, na to pa je mladi oxfordski dijak, vzpodbujen od squirea, s silno smešno resnobo v obrazu, zapel staro pesem, koje prva kitica se je glasila tako-le:

Caput apri defero,
Redens laudes Domino.
Prinesel svinjsko sem glavó,
Z zelenjem vso olepšano,
A zdaj zapojte vsi glasno,
Qui estis in convivio.

Dasiravno sem bil pripravljen, da bode priča marsikateri teh malih posebnostij, ker sem poznal navade svojega gostitelja, priznati moram vendar, da sem se nekoliko začudil nad veličastjem, s katerim je ta nenavadna jed prišla na mizo. A kmalu sem zvedel iz razgovora s squireom in župnikom, da to pomenja prinašanje svinjske glave, jedi, katera je prejnjše čase na božični dan z veliko slovesnostjo mej petjem in godbo prihajala na mize imenitnikov. „Jaz ljubim to staro navado“, dejal je squire, „ne samo, ker je že sama na sebi slovesna in prijetna, marveč ker je bila upeljana v zavodu oxfordskem, kjer sem bil vzgojen. Kadar slišim staro pesen, spomnim se zopet tistih časov, ko sem bil še mlad in življenja vesel — ponosite stare

Burgstaller: Ne! Jaz na jugu cesarstva nisem nikdar slišal govoriti o drugi kronovini kakor o Primorski. (Posl. Burgstaller: Ne, to so tri kronovine.) Prosim, to so tri avtonomne skupine in v političnem zmislu jedna kronovina. To pa ne upliva na vkupnost kraljestev in dežel, niti na dolžnosti visoke vlade nasproti naši deželi. Velik razloček pa se pojavi, ako se vprašamo, kaj imajo Hrvati in Slovenci na Primorskem od tega, da so z davki tako neprimerno hudo obremenjeni. Pripoznali bodete, gospoda moja, da ako se upoštevajo samo neposredni davki in tiste posredne davščine, od katerih imajo avtonomne korporacije pobirati priklade in katere nosijo državi čez 7 milijonov, mora biti to za prebivalstvo velikansko, neznošno davčno breme.

Staviti si moramo torej vprašanje in nanje odgovoriti, ali ima naše prebivalstvo za to, kar plačuje, kake koristi in kakšne, ali se napravljajo kake investicije in kakšne, ali ima pravično in modro administracijo.

V tem oziru dovoljujem si opozarjati na svoj govor z dne 15. decembra l. l., kjer sem nekoliko govoril o naši politični upravi. Da je politična uprava pri nas slaba, o tem sem v dno duše prepričan in mislim, da sem to v omenjenem svojem govoru dokazal s pre mnogimi dokazi.

Da tudi pri pravosodju niso nič boljše razmere, dokazal sem v svojem govoru dne 16. t. m., kajti navajal sem — naj se reče, kar se hoče — sama fakta in žal ne vseh. Da se imenujejo za sodnike ljudje, nismo naši jeziki, to se je že večkrat povedalo; da so na pr. pri okrajnem sodišču v Vodnjani v Istri... (Podpredsednik Clumecky: To je z davčnim provizorijem najbrž tako malo v zvezi, da ne morem dopustiti, da se o tem govori.) — Dovoljujem si omeniti, da se posvetujemo o budgetnem provizoriju, torej smem gotovo dotakniti se vseh pojavov javnega življenja in vseh področij. Omenil bom torej le na kratko, da nekatera okrajna sodišča v Istri v hrvaškem deželnem jeziku... (Podpredsednik Clumecky: Prosim, uradni jezik pri isterskih sodiščih pač ne spada sem. — Ugovor na desnici. — Posl. Brzorád: To spada vendar k splošnemu političnemu položaju! — Posl. Vašaty: Saj je vendar generalna debata; — Podpredsednik Clumecky: Generalna debata o budgetnem provizoriju, ne pa o uradnem jeziku okrajnih sodišč.)

Zaključim torej ta svoja izvajanja z izjavo, da mi primorski Hrvati in Slovenci nismo dobili v nobenem področju od nobenega ministra nič ugodnega ali koristnega, niti v gospodarskem, niti v duševnem pogledu, zato pa, dokler bo v veljavi ta sistem, nam je absolutno nemogoče, dovoliti visoki vladi niti provizornega, niti de-

rea. Vse jo je pozdravilo z veselimi vzkri-

kom, kajti to je bila o božičnih slovesnostih toli sloveča „wassail-bowle“. Squire jo je sam pripravil; bila je to pijača, katero je znal squire posebno spretno zmešati in na to je bil jako ponosen, trdeč, da je njeno pripravljanje preučeno in pre-

samotano za razum navadnega strežnika. In res je moralo pivcu srce igrati od te pijače, kajti sestavljena je bila iz najmočnejših in najboljših vin, močno dišča in oslajena, in opečena jabelka so plesala po njenem površju.

Staremu gospodu se je ves obraz svetil notranjega veselja, ko je mešal ta velikanski vró.

Dvignivši ga k ustnicam, vsem prisotnim prisrčno želeč vesele božične praznike, poslal ga je do vrha polnega okolo, češ, naj vsakdo po stari navadi posnema njegov izgled, imenujoč ga „stari vir dobrohotnih čuvstev, pri katerem se srečavajo vsa srca.“

(Dalje prib.)

nitivnega državnega proračuna. (Poslanec Pernerstorfer: Niti s svobodo govora, niti brez svobode! — Poslanec Brzorád: Svoboda govora je popolnoma nova iznajdba!) In ker se posvetujemo o davčnem provizoriju, bodi mi dovoljeno, da na kratko povem, na kakov način se pri nas iztirjavajo davki in davščine. Da bi hotel to natančno popisati, moral bi govoriti v materinskem svojem jeziku, ker nemški jezik nima za to primerne izraza. Mislim, da se to, kar je častiti tovariš iz Gališke povedal za svojo deželo, še primerjati ne more dogodbam v Istri.

Meni je to povsem umevno. Ako naš upravni sistem quoad finance se neče ali ne more ozirati na tako veliko kronovino, kakor je gališka, in ne upošteva toliko velike stranke, kakor je poljska, potem moram kot sin naroda, ki je v jedri in isti monarhiji razcepljen v dva dela, kot Hrvat, čigar narod je bil doslej v tem oziru močno zanemarjen, govoriti ssmo kakor ovca in ne kakor lev.

Primerilo se je, visoka zbornica, da je imela Istra prebiti cele perijode slabih letin, da je bila vsa produkcija vina uničena, tako, da ni bilo misliti na plačevanje davkov, ker kmetaki ljudje niso imeli niti, kar je bilo treba za življenje. Taka perijoda je začela l. 1850. in je trajala do l. 1875., torej celih 25 let. Kakšni davčni zastanki so se v tej dobi nabrali, si je lahko misliti. Prebivalstvo je tudi res prišlo v roke oderuhom. Morda v Avstriji ni samo pri nas tako, ali o resničnosti moje trditve se prepričate, če Vam povem, da so še dandanes v Istri na malih kmetijskih posestvih intabulirani kapitali, noseči po 16 odstotkov (Čujte! Čujtel!) in da so obresti po 8, 10 ali 12 odstotkov navadne. Naposled so prišla boljša leta. Prebivalstvo je upalo, da si nekoliko pomore, a godilo se mu je, kakor bolnemu organizmu. Kdor po dolgoletni bolezni jame okrevati, temu treba, da se nekaj časa varuje i neguje in da uživa boljše hrano, dokler si opomore. Ta isti zakon velja tudi v gospodarskem življenju. Čim pa je bila boljša letina, začeli so davčni organi vršiti svojo dolžnost. Reklo se je: zdaj imajo ljudje zopet nekaj vina, nekoliko žita, torej: Plati Hrovat! In kako se je to godilo, tega ni moči popisati. Nekateri kmetje so imeli davka na leto 15 do 20 gl. ter so v desetih letih plačali davčnih zastankov 600 do 800 celo do 1000 gl. (Čujte!) in ker v to ni zadoščal dobiček od gospodarstva, prišli so znova v roke oderuhom, da so mogli plačati davke. Da, gospoda moja, ako hočete, Vam imenujem imena. Z božjo pomočjo in z zdravimi svojimi rokami si je pomagal naš kmet — v tem oziru ne poznam razločka mej narodnostima v deželi —, da je odplačal davčne zaostanke in morda ni več dolžan, kakor vsakletni davek. A kaj se godi? Davčni organi, kateri tako marljivo in vztrajno delajo, da iz kmeta izsilijo zadnji groš, zadnjo kapljo krvi, ti organi se ne potrudijo in nimajo časa, da bi intabulirane davčne tirjatve ekstabulirali. V to nimajo ti gospodje časa. (Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežela.

Deželna zbor aštirski in češki sešla sta se predjučeranjim. V deželnem zboru češkem je predložila vlada razne predloge, mej temi tudi take, ki zadevajo opredeljenje sodnih okrajev, kakor zahtevajo Nemci. Mladi in Staročehi so interpelovali vlado radi dogodkov v delženem šolekem svetu in radi postopanja cesarskega namestnika proti mestnemu zastopu Praškemu.

Mej nemškimi liberalci in nacionalci v Tropavi nastal je hud razpor, valed česar je nacionalni podžupan pozval občinstvo pri nekem zborovanji, da naj nikar ne kupujejo ni pri židih ni pri liberalcih. Liberalci se seveda silno jeze na

imenovanega podžupana, ker „seje nemir“ na tak način.

Vnanje države.

Že prva seja skupštine Srbske je bila viharina, Radikalci so zahtevali, da se preštejejo navzoči poslanci. Ker niso hoteli ugoditi tej zahtevi, zapustili so radikalci dvorano. Minister za notranje zadeve je pa izjavil na to, da je skupština vsejedno sklepčna, kajti po ustavi zadošča, da je navzočih 63 poslancev. Govori se tudi, da hoče verifik. odsek uničiti še mnogo radikalnih volitev. Vidi se, da vlada dela z vsemi sredstvi, da si nekoliko pomnoži neznatno večino svojo. Z druge strani pa je gotovo, da radikalci porabijo ves svoj upliv mej narodom proti vladi. In tako se je bati zelo kritičnih časov v Srbiji.

Srbska kraljica se snide prihodnji teden z carsko dvojico rusko v Krimu.

Stara navada Slovanom sovražnih listov je sumničiti, vsak ukrep Rusije kolikor se le da. Tako so nedavno poročali o kopičanju ruskih vojakov ob meji. Na vsem tem pa ni druzega resnično, nego da vlada premešča vojake, kakor je navada po vseh drugih državah. Osobito so se povrnile ob mejo tiste posadke, ki so se umaknile v notranje pokrajine radi hude zime.

Kakor znano, bije se v Belgiji že dolgo boj za revizijo (preosnovo) ustave. Osobito so to zahtevali delavci. Sedaj je pa došla senačna vest, da sti desnica in zmerina levica zbornice sklenili, odpraviti obče volilno pravo, kar je silno razburilo delavske kroge. Vodje delavcev hočejo baje uvesti obči štrajk.

Poroka princa Ferdinanda, kneza bolgarskega, vršila se bode dne 20. aprila.

Izjava nove vlade Francoske naglašja, i da sme republika zaupljivo zreti v bodočnost; z vsakim dnem kaže se soglasje mej občim volilnim pravom, demokratičnimi prizadevanji in republičanskimi ustanovami.

Različne vesti.

Odbor političnega društva „Edinost“ imel bode jutri ob 10. uri predpoludne svojo sejo v prostorih „Delav. podpornega društva“. K tej seji se vabijo tudi zaupni možje društva.

Občni zbor „Tržaške hranilnice in posojilnice“ bode jutri ob 10. uri predpoludne v zadržni pisarni.

Odličen gost. V Gorico je došel kardinal-knez nadškof dr. Gruscha, kjer ostane nekoliko dni kot gost knez nadškofa goriškega, dra. Zorna. Iz Gorice odide v Rim.

Trgovinski minister markiz Bacquehem odputuje jutri zvečer iz Beča ter dospe v ponedeljek zjutraj v Trst. Tu sem pride z namenom ogledati si tukajšnji trgovinski položaj, ki je mnogo slabejši, nego pred odpravo proste luke. Tudi javna skladišča si najbrže ogleda. Pravijo, da se sedaj že vrše pogajanja glede na sprejetje javnih skladišč v državno oskrb, ker so tudi vapehi minolega leta nekda jako nepovoljni.

Imenovanje. G. trgovinski minister je imenoval poštnega koncipista v Gradcu Frana Hummeln poštним komisarjem v Trstu.

Volilno gibanje vzbudilo je, a tudi vznemirilo, radikalne Lahe tržaške. Njih glasilo „L'Indipendente“ trdi sicer vztrajno, da v Trstu ni Slovencev, a sedaj, ko se bližajo volitve, pa priznava kar brez ovinkov, da v Trstu biva jo Slovenci, ki se res čutijo Slovence, zahtevajoče svoje volilno pravo. Hoteč se norčevati iz nas nam podtika „L'Indipendente“, da se bratimo s klerikalno in vladno stranko. O poslednji pa trdi zopet, da gotovo napravi tudi pri letošnjih volitvah velikansk „fiasco“, češ, ker jej primanjkuje moči in inteligence. Po takem — tako sklepa „L'In-

dependente“ — se je tržaškim Lahom bati le Slovencev in „ultramontancev“ (katolikov), kajti le ti so njih zagriženi nasprotniki. To pripoznanje naše ekzistencije s take strani je treba vzeti ad notam, kajti priča nam, kako malo podlage ima tisto trdovratno zanikanje slovanskega življa v Trstu se strani radikalne gospode italijanske.

Tudi uradni „Mattino“ je o tem že izrekel prvo svoje menenje. V svoji številki od minolega četrtka prinaša prevod odlomka nekega dopisa tržaškega v „Narodnem Listu“, v kojem se pozivljajo tu stanujoči Dalmatinci, naj bi glasovali soglasno se Slovenci in Hrvati. Dopisnik „Mattina“ pa zaklinja vse Dalmatince v Trstu, da glasujejo za Lahe ter izraža svoje prepričanje, da store tako. Iz vsega spisa je pa razvideti, da tudi pisnu v „Mattino“ dela preglavico gibanje Slovanov tržaških, ker sicer ne bi pisal o tem ravno sedaj; kajti kjer ni nevarnosti, ni se bati niti boja. In ako so Lahi v Trstu res tako na trdnem, čemu potem toliko kričanja še predno so se razpisale volitve?

Ne dajte se slepiti! Gospoda Lahoni so si izumili poseben manever, da bi vjeli okoličane za prihodnje volitve v svoje zanjke. Sestavili so namreč neko „izborno sestavljeno peticijo“ (tako se izražajo njihove podpice po okolič) do državnega zbora, v kateri prosijo baje, da bi „financa“ ne naložila novih doklad potem, ko se odpravi točarina (dazio di spinna). To je pa vendar prehud tobak! To je drznost, kateri ni najti para! S tem slepenjem hočejo — to je jasno — doseči dvojno: prepričati ljudi o njihovi „skrbni“ za siromašno okolico in odvrniti nejevoljo ljudstva (radi doklad, katerih nam je pričakovati gotovo, ako ostane občina v dosedanjih rokah) od magistrata ter jo zvaliti na državne oblasti. — Vse to pa je drzno slepenje.

Gledé točarine storili so že drugi, pametnejši ljudje, kar je bilo mogoče storiti v tem pogledu, in so vse te peticije le pesek v oči ubogemu ljudstvu; pa tem pa: „financa“ niti ne more misliti na to, da bi povišala kake „doklade“, ako se odpravi točarina: to pa iz čisto jednostavnega vzroka — ker jo točarina nič ne briga. Z odpravo točarine bode na izgubi — na občina in prebivalstvo — le sedaj gospodujejoča stranka in le ta bode hotela prav gotovo, ako obdrži moč v svojih rokah, navaliti še večja bremena na ubogo okolico, da pokrije odpadek na točarini. Torej: gospoda naj nikar ne slepe ljudstvo s takimi nepotrebnimi peticijami na državni zbor, ampak obude naj svojo lastno vest in store naj pokoro; to je: uvedejo naj cenejo in pametnejo upravo in odpravijo naj kričečo potratnost, pa ne bode treba o bčini — ne pa „financi“! — nalagati novih doklad. Vi pa, okoličani, ne dajte se slepiti, kajti vse te peticije so le pesek v oči!

Reklamacije za občinske volitve. Poleg reklamacij slovenskih volilcev uročila sta še odvetnik Brunner in g. Ivan Wanniek lopo število reklamacij v imenu takozvanih konservativcev. G. Brunner je uročil 291 reklamacij, gosp. Wanniek pa 398. Poleg tega zahtevata reklamanta, da se brišejo nekateri volilci, odnosno da se predstavijo iz jednega razreda v drugi.

Petindvajsetletnica „Slov. Naroda“. Starejši naš dnevnik praznoval je dne 1. t. m. petindvajsetletnico svojega obstanka. Tem povodom je izišel list v slavnostni obliki se slikami prvih treh urednikov na prvi strani: Tomšiča, Jurčiča in Železnikarja. Uredništvu je došlo mnogo čestitek od raznih stranij, največ pa iz Hrvatske, kar je zelo značilno. Dal Bog, da bi naši razdvojeni rojaki hoteli razumeti ta migljej, došel od sosednjega bratskega nam naroda, veleč: skrbno negujte misel sloge in ljubavi mej Hrvati in Slovenci! Kajti le jedinstvo mej tema dvema plemenoma slo-

vanskima zagotoviti nam more boljše bodočnost in narodni obstanek. In res smatramo mi kot glavno zaslugi „Slov. Naroda“, da v raznih borbah in praskah dolge petindvajsetletne dobe niti za trenotek ni pozabil gojiti in negovati zveze mej Hrvati in Slovenci. Čestitajočim „Slov. Narodu“ o tej redki slavnosti, bodi nam dovoljeno izraziti željo, da gledé na odnošaje naše do naroda hrvatskega vztraja na potu, katerega je hodil do sedaj! V vzajemnosti je naša rešitev!

Za družbo sv. Cirila in Metoda podaril je g. J. Perhave 1 gld., katerega je dobil od neznanega dolžnika.

Sokolski večer „Tržaškega Sokola“ bode dne 16. t. m. v dvorani „Slovanske čitalnice“. Vspored obseza petje, tamburašje in igro. Vrh tega treba posebno naglašati da nastopi priljubljeni naš Borovšakov.

Pevsko društvo „Vesela“ v Škedinju vabi na veselico s plesom, katero napravi jutri v nedeljo dne 9. aprila 1893. v dvorani g. Matije Sanein (Vrba) — Vspored: 1. „Srbska putnica“, godba. 2. Grbič: „Slovanski brod“, poje zbor. 3. A. Aškerc: „Mutek osojski“, deklamuje g. čna Vekoslav Godina-Skuta. 4. Volarič: „Verno si pri meni stala“ devterospjev. 5. I. Alešovec: „Eno uro doktor“, burka v jednom dejanji. 6. Nedved: „Prešernu“, poje zbor. 7. Zz.: „Natakarice osveta“, šaljivi prizor v enem dejanji. 8. Ples in prosta zabava. Med posameznimi točkami svira domača godba slovanske komade. — Začetek ob 8. uri zvečer in konec ob 4. zjutraj. — Vstopnina k veselici za osebo 30 kr. Sedež 10 kr. Vstopnina k plesu 35 kr. — NB. Pri plesu bode tudi plesalo 12 dobro izurjenih parov narodni ples „Kolo“.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ajdovščini vabi k veselici, katero priredi s prijaznim sodelovanjem Ajdovskega pevskega moškega zbora društvenim namenom v prid jutri dne 9. aprila 1893. v prostorih društva „Edinost“. Program je izborni. — Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. — Vstopnina k veselici 30 kr., sedež 20 kr. — K obilni vdeležbi uljudno vabi **ODBOR.**

Pri volitvi cestnega odbora Sežanskega oddano je bilo 40 glasov, od katerih je dobil Anton Muha, veleposestnik v Lokvi 40 glasov, Anton Černe, podžupan v Tomaji 39, Ivan Gruden podžupan v Zgoniku 39, Rajm. Mahorčič, župan v Sežani 39, Fran Perhavec, podžupan v Ležečah 39, Jakob Pegan, posestnik v Avberu 36 in Andrej Kocjan, veleposest. v Zerjeh pa 36. — Pri izvolitvi načelnštva v 5. dan aprila bil je izvoljen g. Rajmund Mahorčič, župan v Sežani per acclamationem.

Nekaj besedi celjski „Vahterici“. Iz Ljubljane se nam piše: Celjska „Vahterica“, ta pritlikovec mej nemškimi časniki, ki zgolj od tega živi, kar pobere iz slovenskih listov in potem zavija po svoje, je zasačila tudi dopis v „Edinosti“ z dne 22. t. m. pod naslovom: „Koristolovstvo pod krinko narodnosti“. Celjska „Vahterica“ prepeva z nekim veseljem svojo pogreto pesem, da slovenski obrtniki ljubljanski niso zadovoljni se svojimi sedanjimi slovenskimi voditelji. „Vahterica“ je iztrgala nekaj stavkov iz Vašega dopisa, seveda le take, kateri so njej prijali, skrbno pa molči o koristolovstvu tukajšnjih renegatekih nemškutarskih obrtnikov, ki so še pred malo časom proklinjali vse, kar je le dišalo po slovonstvu, a danes se vrivajo kot „odločni“ slovenski „narodnjaki“ v prvo vrsto. Zelo se moti „Vahterica“, ako misli, da smo se mi slovenski ljubljanski obrtniki izneverili slovenskemu programu. Toliko ponosa smo imeli vsikdar, ga imamo in ga bomo zmirom imeli, da za par grošev (in tudi ne tisočakov) ne prodamo svoje slovenske narodnosti kakor barantajo veletovarnarji ljubljanski se svojo baje nemško narodnostjo. „Vahterica“ je dotični dopis navlašč zasakala po svoje, kajti Vaš dopisnik ni slovenskim ljubljanskim obrtnikom ničesar predbacival, nego hotel je

le ožigosati logiko in značajnost njih nemških vrstnikov, katere je možno pridobiti za vsak slovenski groš in katere je nazivljati: „Koristolovce pod krinko narodnosti“.

Značajan slovenski obrtnik v Ljubljani.

Letni občni zbor posojilnice v Kopru preložil se je za jutri dne 9. aprila ob 10. uri predpoludnem, ker se dne 26. prošlega meseca ni zbralo zadostno število zadrušnikov, določeno po pravilih.

Veselica, katero je napravilo bralno društvo v Dekanih prošli ponedeljek, izpala je izborni, nad vse pričakovanje. Občinstva zbralo se je od vseh strani prav veliko število. Največ pa je bilo rodoljubov iz županije pomjanske, rekše iz Truš, Merezig, Babičev, Pomjana in iz Šmarj. Videli smo tudi stare znance iz Kubeda, Ospa, iz Riemanj in iz Trsta. — Posebno sta se tudi odlikovali županiji Koperska in Miljska (Škofije). — Iz teh dveh je gotovo skoro vsaka družina poslala svojega zastopnika. Ko je vse to občinstvo na dvorišču pred čitalnično dvorano nestrpnost pričakovalo pričetka besede, vstopi med nje v spremstvu g. nadžupana Mahnič in dveh gospodov župnikov naš ljubljene g. dr. Laginja, koji je bil s velikim veseljem pozdravljen burnimi živio-klici. Godba je zaigrala cesarsko himno in „Naprej!“ — Na to je gospod poslanec prijazno pozdravil navzoče in vsakemu posamičniku podal bratsko roko in prijazno besedo. — Na to smo se podali v lepo odideno obširno dvorano, katero je mnogobrojno občinstvo zasedlo do zadnjega kotička. Nekoliko pred sedmo uro pričela se je „Beseda“ in po pozdravu na občinstvo in presvitlega cesarja, odigrala je godba „cesarsko“, katero je občinstvo stoji in razoglavo poslušalo. Na to nastopi močan čitalnični pevski zbor in izvrstno odpoje Volaričev „Kviško bratje!“

Nastopi potem gosp. J. Burdian in v resnici prav lepem govoru nariše namen in korist narodnega petja. Občinstvo ga je jako pozorno poslušalo, in ko je govornik končal, izkazalo mu je svojo hvalečnost s burnim ploskanjem. Nekdo izmed poslušalcev izrazil se je, da bi kaj takega poslušal do ranega jutra. V resnici bil je govor vrlo zanimiv in kratkočasen ob enem, in zato čestitamo gospodu govorniku.

Da bode pa efekt še večji, nastopil je kakor nalašč precej po končanem govoru novi čitalnični mešani zbor, obsežajoč nad trideset grl, med kojimi 14 sopranov in altov, ter zapel Volaričev prekrasni „Pogovor z domom“.

Videlo se je, da je to nekaj novega za občinstvo, kajti zahtevalo je burno, da pesen ponovi, čemur je zbor tudi ustregel. Občinstvo zahvalilo se je dolgotrajnim ploskom in srčnimi „dobro“-klici. Kaj naj pa rečemo o igri?

Ta je domače ljudstvo kar elektrizovalo, čeravno je prav priprosta, — a vzeta je iz domačega življenja in ravno to ugaja ljudstvu. V igri sami sta se najbolj odlikovala doktor Bistroglav (g. Valentič) in Marinka, na koji smo občudovali krasno narodno nošo. Pa tudi drugi igralci, vsi v narodni noši, storili so pošteno svojo dolžnost. Pri tej priložnosti izrazujemo željo, da bi se ta igra v kratkem ponavljala, kajti ugajala je splošno. Po vsopredu nastopil je novi, 41 grl obsežajoč moški zbor iz Truš pod vodstvom g. P., ter mogočno in zavestno zapel „Zastava že razvita je!“ — Le takó naprej, vrli Trušanci, ne ustrašite se prvih težav, koje provzročia vsak začetek pouka v petji in nadejamo se, da bode vaš zbor pod vodstvom neutrudnega Vašega povovodje g. Pečariča prvi na Pomjanečini.

Posebno iznenadili so nas tudi izvrstno šolani pevci Lazareteki, — toraj uprav izpred praga gnezda Koperskega —, ki so precizno in čisto odpeli „Bratje v kolo“ in „Istrane dragi!“ Poznala se jim je vaja in vztrajnost.

Približala se je deseta ura in oddalje-

nejši udeleženci, posebno oni iz Trsta in Pulja, morali smo oditi. Pred odhodom pozdravil je g. dr. Laginja občinstvo, poslavljajoč se od njega ter ob enem obečajoč, da se v kratkem zopet snidemo v prijaznih Dekanih, na kar mu je občinstvo navdušeno odzdravilo s prišerenimi klici „Na zdar!“ in „Na svidenje!“ — Odpotovali smo popolnoma zadovoljni in hvaležni odboru dekanske čitalnice, kojemu kličemo pri tej priliki: Le takó naprej! Ne ustrašite se truda in požrtvovalnosti! Kajti: ne le kar veleba mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan.

P. S. Pri tej nar. veselici odlikovala se je posebno „prosvetljena“ Dolina se svojo popolno ne-navzočnostjo; ne vemo, je li tamošnja čitalnica zadremala, ali pa že spi spanje nehajnika, Mislimo, da velja zadnje.

Izpred sodišča. Jurija Perošo iz Pomjana ovadili so lahoni sodišču radi javnega nasilstva, storjenega baje s tem, da je streljal nanje nekega večera. Sodišče ga pa spoznalo nekrivim vzlic temu, da so proti njemu pričali njegovi lastni sorodniki. Revez je prebil dva meseca v preiskovalnem zaporu.

VABILO.

Podpisani vabi v drugič k posvetovanju, ki bode danes, v soboto ob 8. uri zvečer radi sestavljenja novega odbora „Del. podp. društva“. Želeti je, da se tega posvetovanja udeleže vsi tisti, ki so bili že zadnjič, in poleg teh še mnogi drugi.

Karol Ukmar,
načelnik nadzornikov

Poslana*).

Z obzirom na lažnjivi glas došli v zadnjih dnevih do mojega znanja, po katerem bi si jaz iz gole sebičnosti prizadeval obdržati si vsa svoja dosedanja častna mesta, izjavljam s tem, da pri vseh cestnih, občinskih, šolskih ali drugih javnih stavbah, za katere mi je bilo do sedaj vodstvo kot častna služba poverjena, nisem bil niti s kakim podjetnikom v družbi, niti vdobil od njega kak vinar; pač pa sem že večkrat dotičnim podjetnikom iz lastnega žepa dajal predplačila, ne da bi bil za ista zahteval najmanjše stvari v ime obrestij.

In za to razglasam in imenujem vsacega raznašalca taci nesramnih obdolževanj ničvrednim obrekovanjem ter ga hočem za takega smatrati tako dolgo, dokler ne dokaže resničnosti svojih obrekovanj.

Sežana, 5. aprila 1893.

Rajmund Mahorčič.

Slavno uredništvo!

Podpisani prosijo, da bi se objavil v prihodnji številki „Edinosti“ sledeči dopis:

Kakor je razvidno iz notice „Bodite previdni!“ v zadnji številki „Edinosti“, ste zelo slabo poučeni. Resnica je sicer, da je bila velika napaka, da se shod ni isti dan vršil, in tisti od sklicateljev, kateri je to prouzročil, je to dosti skeleče očutili. Ali da bi bila s tem shodom v zvezi kakšna volilna agitacija, je popolno izključeno, ker delavci s to volitvijo nemajo nič opraviti, posebno pa ne, ker nimajo volilne pravice. Ne zapopadljivo pa je, da se poroča, da je znani Rascovich mej sklicatelji tega shoda. Shod je sklican od delavcev in v namen, da se delavci pogovore o sredstvih v obrambo njih interesov, kar dokazuje že sam dnevni red. Delavci torej najboljšje store, ako se sami prepričajo, kaj se hoče s tem shodom in sicer s tem, ako se v nedeljo, dne 9. aprila, ob 4. uri popoludne tega shoda mnogobrojno udeležijo. Skrbljeno je, da se bode tudi v slovenskem jeziku govorilo.

Za sklicateljski odbor:

A. Kogoj — K. Učekar — L. Zadnik.

*) Za stvari pod tem naslovom je uredništvo le toliko odgovorno, kolikor mu postava veleba.

Gostilna „Alla Città di Vienna“, Piazza Caserma št. 2. (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša krasna in isterskega vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja, sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 kr. in najboljša isterska vina po 28 kr. liter. — Za obila naročila se priporoča 26—8 Anton Brovedani.

Petronio & Madalena

(naslednika A. Pipana) na ogli Via Torrente in Ponte della Fabra, priporočata svojo trgovino z moko in raznimi domačimi pridelki, zlasti pa svoje bogato zalogo kolonijalnega blaga. Cene so neverjetno nizke, postrežba vestna in nagla.

V gostilni „Alla Croce di Malta“ Piazza della Zonta, točijo se istrska in furlanska vina najboljše kakovosti po 32 kr. liter. Kuhinja dobra in postrežba točna. Vino v sodčih za družine po 26 kr. l. franko na dom. 13—10

Spoštovanjem

V. COVACICH.

Jak. Klemenc

TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča

16

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: perkale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končenino in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, srjace za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srjace za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Alojzij Suppanz

urar, Corso štv. 39. 33—104

Prodaja in popravlja ure.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralni prah ozdravi vsak kašelj, plućni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 26—104
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg. Poštne pošiljave izvršujejo se neutogoma.

Kwizdina

restitucijska tekočina

pralna voda za konje

Cena steklenici avstr. velj. gld. 1.40.

Rabi se 30 let v dvornih hlevih, v večjih vojaških in zasebnih hlevih kot krepčilo pred težkim delom in po težkih delih, proti poditvam, izvinjenjem, otrplosti kit itd. ter daje konjem posebno moč za brzo tekanje.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogr.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaju.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati je izrečno:

Kwizdino

Ia—1

restitucijsko tekočino.

Razglas.

Vse v zapuščini ranjkega gospoda **Antona Jeršana na Uncu (Maunitz)** spadajoča posestva: poslopje, vrti, njive, senožeti, pašniki in še srenjskimi pravicami se bodo na javni, prostovoljni sodnijski dražbi razprodajala, in se je ta dražba od c. kr. okrajnega sodišča v Logatcu z odlokotom z dne 9. sušca 1893. št. 2146 na

dan 11. aprila t. l.

in sledeče dni v zapustnikovi hiši na Uncu (Maunitz) hšt. 10 blizo železniške postaje Rakek odredila.

Prodajalo se bodo večinoma na kose po parcelah in se bodo dražbeni pogoji od dražbene komisije naznanili, sicer se pa znajo tudi poprej spregledati pri c. kr. okrajnem sodišču in pri vdovi gospej Alojziji Jeršan v zapustnikovi hiši na Uncu. 4—3

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg ohokov Chiozza najosrednjaja lega v Trstu.)

Prostori o odprti in proskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnoci. Izvrstna namizna in deserta vina, izborna kuhinja. Droherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljne naklonjenosti slavnega občinstva. Ponižni

104—60

P. Favero.

Razglas.

Iz zapuščine ranjkega gospodina **Antona Jeršana** na **Uncu** (Maunitz) spadajočih, blizu železniške postaje Rakek ležečih gozdov v obsegu 168 orolov, se boče okolo 7000 kosov jelovih dreves, kakor tudi le-ti gozdi se svetom vred v prostovoljni javni sodnijski dražbi prodajalo in se je prostovoljna dražba od c. kr. okrajnega sodišča v Logatcu z odlokom z dne 9. sušca 1893, št. 2145

na dan 17. aprila t. l.

in sledeče dni v zapustnikovi hiši na Uncu (Maunitz) št. 10 blizu železniške postaje Rakek odredila.

Ravno tam sprejemajo se tudi do 17. aprila t. l. do 12. ure dopol. pismene ponudbe (oferti).

Dražbeni pogoji se bodo razglasili od dražbene komisije in se zamorejo tudi že naprej spregledati pri c. kr. okr. sodišču v Logatcu in pri vdovi gospej Alojziji Jeršan v zapustnikovi hiši na Uncu. 4-3

Kôtranove sladčice

katere izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 24-52

Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrtne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva.

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, prožljivo in prebavljivo ter se prodajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na eni strani voboljšeno ime izdelovalca Prendinija in na drugi besedo Catrame. V Trstu se prodajo v lekarnici Prendini v škatlicah po 40 kr., prodajo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Nova patent samotvorna

brizgalnica za trte in rastline

„Syphonia“

prekaša vse do sedaj poznane brizgalnice — ker deluje

SAMOTVORNO.

To dokazuje tisoči pohvalnih pisem.

Sliko in popis je zahtevati pri tovarni za gospodarske ter vino-rejske stroje.

PH. MAYFARTH & C.

Wien, II., Taborstrasse 76 10-10

Katalogi zastoj. V sprejemajo se zastopniki.

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

104-75 TRST 12-12

Corso, Piazza della Legna št. 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije, z Angleškega, iz Francije Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.

MINERALNE VODE

iz najbolj znanih vrelcev kakor tudi romaniško žveplo za žvepljanje trt.

Čista krv

zdravje!

Tajne bolezni, lišaji, spuščaji, ble-dost, splošna utrujenost, slabost, se izgubijo pri zdravi krvi. Mi jamčimo za gotovi uspeh pri uporabljanju naše metode.

Pri vprašanjih je priložiti povratno marko. 12-13

„Office Paris Sanitas“

30. Faubourg Montmartre.

Cerkvena oblačila in orodje.

rodpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno krasno blago za ban-dera, baldahine, razno-barvene plašče, kazule, pluviale, dalmatike, ve-lume, albe, korsetlje in prte, sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Blagovolite se torej ozirati, prečast. gospodje, pri naročilih na vdovo-rojakinjo ter ne podpirajte tujih trdk družtev ali potujočih agentov. — Izdelujem ročno in pošteno po najnižji ceni ban-dera in druge obleke. Zagotavljam torej hitro in najpoštenjšo postrežbo in najnižjo ceno. Hvaležna boče podpisana za najmanjša naročila. — Najodličnejšim spoštovanjem se priporočam 10-7

Ana Hofbauer,

imejteljica zaloge cerkvene obleke v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelphijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-10

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Sditionsbureau für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec

katere želodec in opravi la prebavnih delov živila krepi in tudi odpr: život pospešuje, 18-26 je

tinktura za želodec,

katere pripravlja

Gabrijel Piccoli,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani na dunajski cesti.

Cena 1 stekl. 15 novcev.

Izdelovatelj razpošilja to tink-turo v zabojčkih po 12 ste-klenc in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.80. Poštino plača vedno naročnik.

Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Pri-morskem, v Istri in Dalmaciji.

Krasne uzorce zasebnikom pošilja zastoj in franko.

Bogate knjige z uzorci, kakoršnih še ni bilo, za krojače nefrankovano. Jaz ne popuščam za 2 1/2, ali 3 1/2, goldinarjev pri metru, ne dajem daril krojačem, kakor to dela konkorenci na račun zadnje roke, ampak imam le trdne in čiste cene, tako, da mora kupiti vsak zasebnik dobro in ceno. Prosim torej zahtevati le moje knjige z uzorci. Svarim tudi pred pismi kon-kurence, ponujajoč dvakrat toliko popustka.

SNOVJ ZA OBLEKE.

Perurien in dosking za častito duhovščino, pred pisane snovi za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce, livroje, sukna za biljarde in igralne mise, preproge za vozove, loden nepremičen za lovake sukne, snovj za prati, potne ogrtače od gld. 4-14 itd. — Kdor hoče kupiti vredno, pošteno, trajno, čisto volneno sukno, ne pa dober kup-cunje, ki so komaj toliko vredna, kolikor se plača krojaču, obrne naj se do

IVANA STIKAROFKY v BRNU

24-16 (v tem Manchesteru Avstrije) 24-8

Največja zaloga fabriškega sukna, v vrednosti 1/2, milijona gld.

Da pojasnim velikost in zmoglost izjavljam, da moja roka združuje največje izvašanje sukna v Evropi, izdelovanje kamgarov, potrebnih za krojače in veliko knjigovodstvo le za lastne namene. Da se prepriča o vsem tem, prosim slavno občinstvo, da si, kadar mu prilika na-nese, ogleda velikanske prostore mojih proda-jalnic, kjer ima posla 150 ljudi.

Pošilja se le po poštne povzetju.

Dopisje v nemškem, madjarskem, češkem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

Pri uredništvu „Edinosti“ je na prodajo še par iztisov „Narodnih koledarjev“ za leto 1893.

C. kr. izključno privilegovana

škopilnica proti peronospori

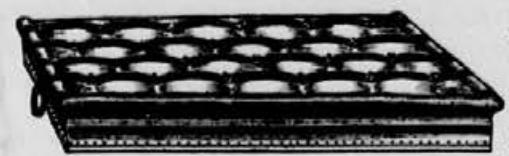
Inžinirja Živica

je najboljša med vsemi škopilnicami za trte; je priprosta, lahka, trdna, trpežna, pripravna, neutrudljiva, hitra, tirja malo tekočine in se rabi za vsakovrstne trte. Se dobiva pri ne-katerih trgovcih na deželi. Pošiljamo po pošti franko, proti povzetju: popolno škopilnico za gld. 10.— škopilnico z cevjo brez brentača 8.50

in prospekte gratis. — Priporočamo tudi drugo svoje blago in razna dela.

Živica in družb.

v TRSTU, ulica Zonta 5, inženirski urad, zaloga strojev in dotičnega blaga. zastop tovarnic, mehanična delavnica. 19

Il goldinarjev franko do vsake železniške postaje v

Istri poslan, ako se naročnik skliše na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so so-lidno iz najboljšje tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljše bakronega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim evilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15-20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposlan, tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žiča-te žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro postelj ne vstrežajo.

ANTON OBREZA,

tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.

Ta domača, edina narodna trdka to stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najbolj priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, za-grinjal in vsaga v tapetnisko obrt spadajočega dela. — Ceniki s podobami zastoj in franko. Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rudeče, modro, sivo in olivno po gold. 5.50, 6, 7, 8, 9, 10 in višje po vsaki ceni do 25 gld.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov. 20-30

„SLAVIJA“

VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katere je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštvenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 izplačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gld.
2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegove izplačala 3000 gld.
3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1383 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegove rodbini 3000 gld.
4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr. prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.
5. Marija Lenčková, posestnica na Blanci ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jušičih, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 15. januarja 1892 vsaga skupaj 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi od banke „Slavije“ 2000 gld.
7. Ivan Zeleznikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.
8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegove 1500 gld.
9. Andrej Velikajne, gostilničar v Hlirski Bistrici, bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegove udovi 1000 gld.
10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.
11. Ernesta Jelusičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani

v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12. 4